

2801 1. Beh. af Lovf. ang. Statens Overt. af de bet fjæll. Jernbanef. tilh. Jernb. m. Tilbehør. 2802

Besiddelse af de fjællandske Baner, saa vil der opstaa i Form af supplerende Anlæg nye Linier og Reforme i Driften, meget store Fordringer til Statskassen, som den ikke vil have let ved at staa imod. Naar jeg nu gaar over til det Spørgsmaal, som ligger nær, hvorledes det stiller sig med den Pris, som er tilbudt for Aktierne, skal jeg sige, at jeg har hørt, at den Omstændighed, at det umiddelbart efter Finansministerens Skrivelse af 15de Oktober fandt en Kursstigning Sted af de fjællandske Jernbaneaktier, er bleven betragtet som et ubedrageligt Legn paa, at Salget til de foreslaaede Vilkaar anfaas som en for Aktionærerne gunstig Forretning. Men den er efter min Overbevisning ikke noget saadant. Prisstigninger og Prissynkninger paa Børsen er ikke altid nogen paalidelig Maalestok for, hvad der er fordelagtigt, de ere i det Høieste en paalidelig Maalestok for, hvad der i Diebliffet menes at være fordelagtigt; men denne Mening er ofte meget kinstig tilveiebragt og Fruget af Bestræbelser for at drive Spetulation. Det bedste Bevis herpaa turde have i den Omstændighed, at Prioritetsobligationerne i de fjællandske Jernbaner ere dreene adskillige Points op over de kongelige 4 Procents Obligationer, medens de pleie at staa et Point eller saa under. Med Hensyn til disse Prioritetsobligationer maa jeg bemærke, at jeg ser Sagen modfat af de to ærede foregaaende Taler. For mig er der ikke Tvivl om, at Prioritetsobligationernes Ihendehavere kunne ikke forlange disse Prioritetsobligationer udbetalte med det fulde kontante Beløb. Om den høie Regjering i saa Henseende har indhentet noget sagkyndigt Botum, veed jeg ikke, men de Grunde, som ere blevene anførte idag for, at der skulde være en Ret for Prioritetsobligationernes Eiere til at fordre deres Beløb kontant udbetalt, have ganske vist ikke nogen afgjørende Betydning. Det forholder sig nemlig ikke paa nogen Maade saaledes, som det blev sagt af den ærede første Taler, at i disse Prioritetsobligationer er Uopsigligheden betinget af Noget. Der findes i dem ikke det Allermindste om Betingelser. (Modsigelse af Suel). Det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, for det sagde han virkelig. (Stemmer: Nei!) So, det ved Gud han gjorde! Det ærede Medlem sagde netop det, at Uopsigligheden var betinget (Suel: Til den Person!). Sa vel, men det er netop det, den ikke er. Der er ikke Spor af Betingelse med Hensyn til Uopsigligheden. Teksten i disse Obligationer er for lang til at

kunne oplæses, men Alt, hvad der staa om Uopsigligheden, er disse Ord: „Kapitalen forbliver uopsigelig fra Kreditors Side, men af Selskabet kan den opsiges med 6 Maaneders forudgaaende Varjel til Udbetaling den 11te December-Termin eller den 11te Juni-Termin“. Der er neppe Noget, som tror, at hvis Staten lod Tiden løbe ud til Mar 1900, og da først indløste Aktieselskabet, Prioritetsobligationerne da skulde udbetales til det fulde Beløb. Jeg tror, at Alle ere enige om, at under denne Eventualitet maatte Prioritetsshaverne finde sig i at vedblive at være Fordringseiere ligesom før og intet mere. Men det er ikke mig muligt at se, at der er foregaaet nogensomhelst Forandring, paa hvilken Obligationseierne skulde kunne støtte en Fordring om nu at faae Noget udbetalt. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, som ikke afgjøres, efter hvad Rigsdagsmænd maatte mene derom, det er et Spørgsmaal, som ganske naturlig henhører under Domstolens Afgjørelse, og der vil det vel sagtens ogsaa finde sin Afgjørelse. Jeg vil imidlertid benytte den Offentlighed, som Ordene have i denne Sal, til meget alvorlig at advare Folk imod at hengive sig til den Illusion, at de kunne købe Prioritetsobligationer i Tillid til, at de snart ville blive udbetalte fuldt. Jeg vil raade til at vise den største Forsigtighed i saa Henseende. Spetulationen har kastet sig over dette Papir, og det har været drevet op, tror jeg, endog til 3—4 Procent over de 4 Procents Kongelige Obligationer. Det er nu faldet igjen, og jeg tror, at det i Diebliffet staa i 95¹/₂ eller 95¹/₄, medens de kongelige Obligationer staa i 94¹/₂ og 94¹/₄. Det er, fordi der har været Tvivl om denne Theoris Rigtighed, og jeg vil, som sagt, meget fraraade private Folk at indlade sig paa denne Handel, at købe til saa høi Kurs, i Tillid til at Finansministeren skulde udbetale Beløbet fuldt. Det vil han ganske vist ikke gjøre, medmindre han ved Domstolene skulde blive tvungen dertil, og det tror jeg ikke vil ske. At det vil være let at finde en Form, som undgik enhver saadan Eventualitet som den, der kunde støttes paa, at der kom en ny Eier af Banerne, behøver jeg ikke at dvæle ved, jeg tror, at det er ganske overflødig at gaa en sliq Omvei. Jeg tror, at Handelen kan foregaa paa det Grundlag, som Lovforslaget har opstillet, uden at der fremgaar nogensomhelst Forpligtelse til at udbetale Prioritetsobligationerne. — Den Pris af saa og saa mange Millioner, som skal betales for de fjællandske Jernbaner, er regnet ud pr. Mil, og man